

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/364/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614210293
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614210293.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47150513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36862711 proti žalovanej D.V. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX, o zaplatenie 232,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.4.2016 č.k. 9C/189/2014 - 97 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Občianskemu združeniu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 priznáva plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 35,59 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 14.6.2011 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania občianskemu združeniu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42326923, vystupujúcemu v spore ako vedľajší účastník na strane žalovanej (ďalej len „Združenie“), zastúpenému JUDr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 41,85 eur, ktoré uložil zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak v spore o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu 232,91 eur s príslušenstvom s tvrdením, že žalovaná uzavrela s jeho právnym predchodcom zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby, za ktorú sa zaviazala platiť riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb a ktorých cenu vyčíslil faktúrou č. 1727975369, splatnou 13.6.2011 na sumu 35,59 eur a faktúrou č. 5729984512, splatnou 13.8.2011 na sumu 197,32 eur, ktoré žalovaná doposiaľ neuhradila.

3. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že dňa 3.5.2011 bola medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telecom, a.s., Bratislava a žalovanou uzatvorená zmluva o poskytovaní služby Magio Sat o poskytovaní programu služby Magio Sat Klasik žalovanej, ktorá sa zaviazala za zriadenie a poskytovanie služieb uhrádzať ich cenu po celú dobu viazanosti t.j. po dobu 26 mesiacov. Ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej za užívanie služieb pravidelné poplatky v sume 35,59 eur faktúrou č. 1727975369, splatnou 13.6.2011, a faktúrou č. 572998512, splatnou 13.8.2011 sumu 417,22 eur, z toho titulom zmluvnej pokuty Magio Sat sumu 199 eur, sumu 150 eur ako pokutu za Magio

box, sumu 20 eur ako pokutu za diaľkový ovládač, sumu 19,95 eur ako pokutu za kartu a sumu 29,95 eur ako pokutu za ostatné príslušenstvo.

4. Po právnom posúdení sporu podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 4 písm. k), § 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo zistenia, že žalovaná neuhradila riadne a včas služby poskytované právnym predchodcom žalobcu v celkovej výške 35,59 eur, uzavrel, že v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne a preto jej vyhovel. Dôvodil, že posudzovaná zmluva o poskytovaní služby Magio Sat je spotrebiteľskou zmluvou, z obsahu ktorej je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorý konal v rámci predmetu svojej činnosti pri uzavretí zmluvy so žalovanou, ktorá zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba, pričom žalobca okrem poplatkov za poskytnuté služby podanou žalobou uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu vo výške 197,32 eur, vyúčtovanú faktúrou č. 5729984512, odvodzujúc ho zo zmluvy o poskytovaní služieb. Konštatoval, že podľa cenového výmeru č. 11216/2011 zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení na strane účastníka pred uplynutím 26 - mesačnej doby viazanosti je 199 eur, avšak v konaní nebolo preukázané vypovedanie zmluvy, zmena programu Služby Magio Sat, odstúpenie od zmluvy a ani zánik zmluvy. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že žalobca v spore nepreukázal splnenie podmienky určenej v zmluve na vyúčtovanie uvedenej zmluvnej pokuty. Dodal, že vznik nároku na zmluvnú pokutu vo výške 150 eur - pokuta za Magio box, 20 eur - pokuta za diaľkový ovládač, 19,95 eur - pokuta za kartu a 29,95 eur - pokuta za ostatné príslušenstvo, nie je upravený v zmluve o poskytovaní služieb, ale v predloženom cenníku, pričom cenový výmer a cenník, ktoré upravujú uvedené zmluvné pokuty, nie sú podpísané žalovanou, hoci dohoda o zmluvnej pokute musí mať obligatórne písomnú formu a jej absencia nemôže byť konvalidovaná tým, že zmluvná pokuta je uvedená v listinách, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Nakoľko nedodržanie písomnej formy je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti, preto žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom zamietol, lebo žalobca nepredložil písomnú dohodu zmluvných strán ohľadom uvedených zmluvných pokút.

5. Výrok o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s vládnym nariadením č. 87/1995 Zb. platným v čase omeškania žalovanej.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (ďalej len „O.s.p.“) tak, že podľa pomeru úspešnosti v spore priznal náhradu trov konania Občianskemu združeniu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42326923, vystupujúcemu v spore ako vedľajší účastník na strane žalovanej, zastúpenému JUDr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, lebo žalobný návrh bol zamietnutý čo do zaplatenia sumy 197,32 eur, ktorá predstavuje 85 % zo žalovanej istiny 232,91 eur a neúspech mal čo do zaplatenia istiny 35,59 eur, ktorá predstavuje 15 % zo žalovanej istiny, a tak žalovaný mal vo veci úspech 70 % (85 % mínus 15 %). Dôvodil, že pri plnom úspechu v spore by vedľajšiemu účastníkovi prináležala náhrada trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to prípravu a prevzatie zastúpenia dňa 22.4.2014 (§13a ods. 1 písm. a/) a písomné vyjadrenie zo dňa 8.3.2016 vo veci samej (§13a ods. 1 písm. c/) po 21,58 eur plus režijný paušál za úkon v roku 2014 vo výške 8,04 eur a úkon v roku 2016 vo výške 8,58 eur, spolu trovy vo výške 59,78 eur, keďže žalovaná mala úspech len 70 %, preto vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania v sume 41,85 eur (70 % z 59,78 eur).

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., majúci za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutom výroku, Združeniu náhradu trov konania nepriznať a Združenie zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca predovšetkým namietol, že trovy vedľajšieho účastníka boli v spore vynaložené neúčelne, keďže Združenie bolo založené za účelom ochrany spotrebiteľov a vzhľadom na svoju odbornú pripravenosť a znalosť danej problematiky výkonom ochrany spotrebiteľských práv napĺňa svoje poslanie. Poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zdôraznil, že Združenie žalovanej neposkytlo pomoc pri

ochrane jej práv spotrebiteľky v situácii, ak jeho vstup bol podľa žalobcu len paušálny, bez ohľadu na vôľu spotrebiteľky a bez znalosti konkrétnych okolností sporu, keď navyše súd poskytuje ochranu spotrebiteľovi z úradnej povinnosti a Združenie do sporu neprinieslo žiaden prínos, nepoukázalo na inú skutočnosť, na ktorú súd nemá povinnosť prihliadať ex offo.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila, Združenie navrhlo rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdiť ako vecne správne.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Z citovaných ustanovení plynie, že vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté uznesenie bolo vydané v čase účinnosti predchádzajúcej procesnej úpravy (O.s.p.), v ktorom vystupovalo Združenie ako vedľajší účastník na strane žalovanej, hoci nový procesný predpis (CSP) už inštitút vedľajšieho účastníka v sporovom konaní nepozná a Združeniu tak toto osobitné procesné postavenie zaniklo, ani zánik procesného postavenia vedľajšieho účastníka nebránil odvolaciemu súdu v prejednaní odvolania žalobcu aj voči výroku o trovách tohto Združenia, keďže tieto vznikli ešte za účinnosti predchádzajúcej procesnej úpravy.

11. Na základe toho odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie sa zákonným spôsobom vypořiadal s rozhodovaním o náhrade trov konania Združenia v danom sporovom konaní podľa pomeru úspešnosti v spore podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v situácii, ak žalovaná mala vo veci úspech 70 % (správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie žalobca vo svojom odvolaní nespochybňuje). Keďže postavenie Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej kopíruje postavenie samotnej žalovanej, žalobca v takomto prípade zásadne má povinnosť nahradiť aj trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca síce v odvolaní správne poukázal na to, že v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. možno tak účastníkovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi priznať iba náhradu účelne vynaložených trov konania, uvedené nemá vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti. Tento totiž v dôvodoch odvolaním napadnutej časti rozsudku popísal úkony procesnej obrany vedľajšieho účastníka a správne vyhodnotil aj trovy jeho právneho zastúpenia advokátom ako trovy účelne vynaložené.

13. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, týkajúcu sa nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka iba s poukazom na skutočnosť, že tento je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník mal v konaní rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako účastník konania, čo vyplýva z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Na vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje aj na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

14. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

15. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní procesne neúspešný žalobca na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo, žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto im odvolací súd náhradu trov konania

nepriznal. Združenie bolo v odvolacom konaní úspešné, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).